DETEKTIV KJELSSON

Dívka jménem Alina

Daniel Januš

Splendidum družstvo

DÍVKA JMÉNEM ALINA
Detektiv Kjelsson
Copyright © Daniel Janů, 2026
Cover © Splendidum družstvo, 2026
Czech Edition © Splendidum družstvo
Vražné, Hynčice, 2026
První el. vydání
ISBN 978-80-7681-432-5 (EPUB)
ISBN 978-80-7681-433-2 (MOBI)
ISBN 978-80-7681-434-9 (PDF)

Splendidum družstvo 2026

Obsah

Roskilde, policejní oddělení, 2. prosince 2024, 8:55 5
Kancelář velitele policie Roskilde, 9:20 7
Kancelář velitele policie Roskilde, 10:31 9
Přístav, 11:04 10
Policejní oddělení, Roskilde, 13:24 12
Kodaň, Lighedsvej 4, byt rodiny Gosbergových, 15:52 15
Policejní oddělení Roskilde, 17:38 17
Pitevna, 17:38 17
Roskilde, policejní oddělení, 3. prosince 2024, 7:35 20
Kancelář vyšetřovatelů, 8:41 21
Ronne Allé, 423, 10:30 22
Roskilde, plavecký bazén, Kogevej, 11:00 30
Čajovna Eustace, Algade, 12:41 34
Ronne Allé, 423, 13:42 37
Roskilde, policejní oddělení, 4.prosince, 10:06 47
B&D Market, Vestergade, 13:41 50
Roskilde, policejní oddělení, 5.prosince, 08:38 63
Roskilde, plavecký bazén, Kogevej, 6.prosince, 10:02 65
Roskilde, policejní oddělení, 9. prosince, 8:21 72
Roskilde, plavecký bazén, 9:43 74
Roskilde, policejní oddělení, 10:24 76
Roskilde, Místní nemocnice, 12:08 87
Policejní oddělení, 14:32 92
B&D Market, 13:55 94
Roskilde, restaurace SeeGras, 10. prosince, 11:45 96
Roskilde, policejní oddělení, 13:00 100
Vindingevej, bývalý byt Ginge Ulster, 14:34 103

Roskilde, dům Kelly Bergové, 6. prosince, 10:07 108
Roskilde, policejní oddělení, 11. prosince, 9:11 112
Plavecký bazén, kancelář Kelly Bergová, 10:04..... 114
Čajovna Eustace, Algade, 10:15..... 120
Klosterparken, 11:34 124
Roskilde, dům Kelly Bergové, 11. prosince, 18:07 128
Skomagergade, redakce Roskilde Fjord, 19:48 135
Dům Kelly Bergové, 20:34 137
Policejní oddělení, 21:45 138
Roskilde, policejní oddělení, 12. prosince, 08:01..... 140
Výslechová místnost, 08:10..... 140
Kancelář vyšetřovatelů, 10:48 148
Čajovna Eustace, 15:23 149
Tune, Mimosevej, dům Saffi Romstromové a kapitána Kjelssona, 19:42 153

Roskilde, policejní oddělení, 2. prosince 2024, 8:55

Seržantka Saffi Romstromová vstupuje do kanceláře kapitána Bjorna Gondera. Náčelníka zdejší policie.
„Kapitáne!“ ozve se ženský hlas při vstupu do místnosti.
„Seržantka Romstromová,“ pronese s úsměvem na tváři a rukou ukazuje ke stolu. „Posaďte se prosím!“
„Děkuji.“
Saffi se posadí po jeho pravici.
„Za chvíli dorazí ostatní. Jste dochvilná, to oceňuji,“ promluví Gonder.
„První den do práce by člověk měl přijít vždycky včas,“ Saffi podotkne s úsměvem.
„Četl jsem si vaši složku. Proč zrovna Roskilde? Mohla byste klidně sloužit u Kodaňské kriminálky.“
„Koupili jsme s přítelem dům v Tune. Nebyli jsme si jistý, kde to přesně bude. Už jsme měli skoro koupený jiný, ale nakonec rozhodl dům v této obci.“
„Okolí Roskilde je hezké.“
Saffi přikývne.
Krátce na to do místnosti vstupuje vysoký muž v kulichu.
„To je seržant Lafsson,“ představí ho Gonder.
Dlouhán s kulichem na hlavě si sedne vedle Saffi. Nastavuje ji svou ruku.
„Erik.“
„Saffi.“
„Hezké jméno,“ podotkne seržant.
„Děkuji.
Do místnosti vstupuje usměvavá dvojice mužů. Posadí se po levici svého velitele. Vzápětí se sami představí.
„Ole Jansen.“

„Timmo Fredriksen.“
„Saffi Romstromová.“
„Páni, takové jméno jsem ještě nikdy neslyšel,“ podotkne Timmo.
Jediný má v místnosti plnovous. Na pravé ruce má velké hodinky.
Určitě jsou voděodolné, pomyslí si Saffi, která si všímá všech detailů na svých nových kolezích.
„Moje žena se jmenuje Uruth,“ ozve se pohotově Ole Jansen.“ Také jsi říkal, že jsi ho nikdy neslyšel.“
„Tvoje žena je cizinka, ale tady seržantka je pravá Dánka, že ano?“ Timmo se podívá na Saffi.
„Jistě,“ Romstromová přikývne.
„Tak když už jste se seznámili, tak bychom mohli přejít k věci,“ vstoupí do toho kapitán Gonder.
„Jistě, kapitáne!“
„Tady Erik seznámí naší novou kolegyni s celým oddělení a lidmi, kteří zde pracují. Potom ji vezme do terénu, aby měla představu, kde jen například, nemocnice, škola, kostel, atd.!“
Erik přikývne.
„A vy dva zjistíte, koho je ten odstavený vůz u Legepladsen Sostjernenu.“
„Jasně, kapitáne!“
„A seržantko, jste jediná v uniformě. Udělejte s tím něco,“ podotkne Gonder. „Jinak si vás budou plést s hlídkou.“
„Dobře. Myslela jsem, že budu nosit uniformu.“
„Sice je to malé oddělení v malém městě, ale my u kriminálky uniformu nenosíme.“
„Rozumím.“
„Fajn.“
Přikývne a rukou naznačí, že můžou odejít.
Na chodbě řekne svému průvodci seržantu Eriku Lafssonovi, že se jde převléct do civilu. Dlouhán jen mlčky přikývne a zastaví se u automatu na kávu.
„Vážně tu budeme mít mezi sebou takovou kočku,“ špitne Timmo.
Ale není úplně po tichu. Evidentně chtěl, aby ho slyšeli.
„Starej se o své,“ podotkne Erik.

„Jistě, jistě,“ zasměje se Timmo. „Hlavně se nám nezamiluj.“
Dlouhán se za ním otočí, ale nic neřekne. Jeho zlověstný výraz v jeho tváři mluvil za své.
„Debil.“
Bouchne do automatu, aby mince prolétla až dolu. A poté se pokusil znovu objednat kávu.
„Možná by stačilo do toho nebouchat,“ ozve se ženský hlas za ním.
Erik se otočí.
„Kde máš tu novou?“
„Šla se převléct.“
„Neříkej, že přišla v uniformě?“ ozve se ženský smích.
„A co je na tom divného,“ vstupuje do toho Saffi.
Žena v zelených kalhotách se otočí za hlasem.
„Nikdo tady nechodí v uniformě, kromě hlídek.“
„Mě se uniformy líbí, a hlavně je to můj první den,“ pronese Romstromová.
„Chápu,“ přikývne a představí se.
Nabízí ji ruku.
„Marta Skilde.“
„Saffi Romstromová.“
„Já pracuji na forenzním. Ještě se mnou je tam Bilbo Martens.“
„Bilbo Pytlík,“ vyhrkne Saffi.
Marta se okamžitě rozesměje.
„Docela trefa. Někdy mu tak říkáme.“
„Pojď se mnou,“ ozve se Erik. „Projdeme celou budovu a se všemi se seznámíš.“
Dlouhán ukáže rukou směrem k dlouhé chodbě. Saffi přikývne.
Rozloučí se s Martou a vyráží s Erikem na prohlídku policejní budovy

Kancelář velitele policie Roskilde, 9:20

Kapitán Gonder sedí za svým stolem, když mu zazvoní telefon.

„Člověk si ani nemůže vypít v klidu kávu, sakra!“ zakleje a natáhne se po sluchátku.

„Slyším!“
„Tady Kjelsson!“
„Buď zdráv kolego,“ pookřeje Gonder.
„Máte tam také takovou zimu?“
„Kdepak! My se opalujeme,“ odvětí mu s úsměvem na tváři. „Čekal bys něco jiného na severu?“
„Jsem rád, že ti humor nechybí.“
„Asi voláš kvůli své přítelkyni, že jo?!“
„Jistě.“
„A to byl tvůj nápad, aby přišla v uniformě?“
„Její.“
„Ale mi tady uniformy moc nenosíme.“
„Rozumím.“
„Divím se, že chtěla sem. Má skvělá doporučení. A s tebou jako parťačkou toho určitě dost zažila.“
„To ano.“
„Myslím, že se jí tu bude líbit. Jsme dobrá parta.“
„Proto jsem jí navrhl tvoje oddělení.“
„A co ty na tom novém místě?“
„Jsem na policejní akademii a učím kadety kriminalistiku.“
„Asi tě to moc nebaví, jak tě znám.“
„Ne.“
„Zkus tam vydržet rok a pak zkus promluvit s policejním prezidentem.“
„Tak ten mě zrovna nemusí.“
„To jsme dva.“
„Třeba se to zase změní, až bude nová vláda.“
„Už aby to bylo.“
„Tak jsem tě rád slyšel. Měj se.“
„Také se měj!“

Velitel Gonder vrátil sluchátko na své místo a pohledem z okna si povzdechl. „Nebylo to před dvaceti roky lepší?“
Toho času seržant Erik Lafsson prováděl svou novou kolegyni seržantku Saffi Romstromovou budovou a seznamoval je se zaměstnanci policie Roskilde.

Kancelář velitele policie Roskilde, 10:31

Do kanceláře vstupuje seržant Fredriksen. Mezi prsty si pohrává s klíčky od vozu.
„Dostali jsme hlášku, že u přístavu se našlo mrtvé tělo,“ pronese s pohledem na svého velitele.
„A proč jsi tady, vezmi si Jansena a vyrazte na místo činu!“
„Napadlo mě, že bych tam vzal i Romstromovou.“
„Máš k tomu nějaký důvod?“
„Jestli je vážně tak dobrá, jak se o ní říká.“
„Timmo, řekl jsem, vezmi si Jansena a zajeďte tam!“
„Dobře, kapitáne!“
Timmo pokynul hlavou a opustil místnost. Na chodbě však potkal Erika se seržantkou Romstromovou.
„Máte hotovo?!“
„Jo,“ kývne Erik.
„U přístavu našli tělo.“
„A proč mi to říkáš? Máš snad svého parťáka.“
„Já myslel, že by jako ona, mohla jet s námi,“ odvětí Timmo.
Erik se otočí na Saffi.
„Chceš?“
„Jistě!“
„Tak pojedeme všichni!“ navrhne Timmo a vyráží za svým parťákem Jansenem, který na něho čeká u vchodu. Společně odjíždí na místo činu.
„Koroner už o tom ví?“ zeptá se Saffi řidiče Fordu Mondeo dlouhána Erika.

„Tak snad někdo z těch dvou mu zavolal.“
„Dobře.“
Šedivé Mondeo se pomalu blíží k cíli.

Přístav, 11:04

Policejní vůz je už na místě. Dva strážníci už stojí na místě činu a kolem nich je natažená bílá páska s červenými pruhy. Šedivé Mondeo se seržantem Lafssonem a seržantkou Romstromovou parkuje hned vedle vozu s nápisem Politi.
„Ani tu není moc čumilů,“ procedí Erik mezi zuby a míří rovnou ke dvěma osobám v uniformě.
„Mrtvá leží tady, seržante!“ vyhrkne první ze strážníků a ukazuje rukou na polonahé ženské tělo.
„Kdo tělo našel?“
„Ten pán s červenou čelenkou, co stojí u pásky,“ ukazuje rukou na muže ve sportovním oblečení.
„Běžel kolem a zahlédl tělo,“ podotkne Romstromová.
„Ano, přesně tak to bylo,“ přikývne strážník. Podle jmenovky T. Rollan. „Vy jste ta nová?“
„Ano. Seržantka Romstromová.“
„Těší mě, strážník Rollan.“
„Mluvili jste s ním?“ vstupuje do toho Lafsson, a přitom se dívá na oba policisty.
„Údajně běhá kolem Legepladsen Sostjernenu k přístavu každý den,“ promluví policistka v uniformě.
Podle jmenovky A. Walsbergová.
„Dotkl se těla?“
„Měl to údajně v plánu,“ přikývne strážník. „Ale když viděl, jak je bledá, usoudil, že je mrtvá. A rovnou nám zavolal.“
Seržant mlčky přistupuje k mrtvému tělu. Natahuje si gumové rukavice a sehne se pro černý kámen, který leží vedle její hlavy.
„To už tady bylo?“ zeptá se vzápětí.

Strážník pokyne hlavou.
„Myslím, že je to Onyx," promluví strážník Walsbergová.
„Zdá se, že podle rozložení zde byly čtyři kameny," ukazuje Lafsson na zem. „Kde jsou ostatní?"
Otáčí se ke strážníkovi.
„Netuším. Na nic jsme nesahali."
„Nekontrolovali jste životní funkce?" rýpne si do něho přicházející Jansen, ale vzápětí se ušklíbne, aby pochopil, že to nemyslí vážně.
„Podle bledé tváře je zřejmé, že dotyčná je mrtvá," přidává se Fredriksen.
„Je to ochranný kámen," vstoupí do toho strážník Walsbergová.
„Ochraňuje před negativní energií."
Saffi se podívá na Erika a pozvedne obočí.
„Co se děje, seržantko?"
„Před pěti roky? Podobná dívka u jezera Madum. Byl to šílený případ," odvětí Saffi.
Strážníci kriminalistku jen mlčky pozorují. Po chvilce to strážník Walsbergová nevydrží, a zeptá se jí na ten případ.
„Co se tam stalo?"
„Našli jsme u jezera mrtvou dívku. Ten černý Onyx tam figuroval," ukazuje Romstromová na vymačkané místa po kamenech podél hlavy.
„Také je měla kolem hlavy položené?" ptá se zvědavě strážník.
„Ne. Ty se objevily, až později. V pozadí toho všeho stála žena jménem Ewa Mortenová. Měla podivné psychické schopnosti. Ovlivnila mnoho lidí v tom městečku a mnoho lidí zemřelo."
„Jak se to městečko jmenovalo?"
„Astrup. Jmenovalo se Astrup."
Seržant Lafsson pokynul hlavou a s pohledem do stran se zvedal.
„Doufám, že to s tím nemá nic společného," podotkne a vstane ve chvíli, kdy se k nim přiblíží postava držící středně velký stříbrný kufr. Za ním ženská postava, kterou Saffi už zná. Marta Skilde.
„Právě včas, doktore," pronese seržant. „Je to vaše."
„Četl jsem statistiku utopených a vyšlo mi, že nejvíce utopených obětí jsou ženy. Nevíte, proč, seržante?"

Na odpověď nečeká a rovnou vyrazí k mrtvé dívce.
„To netuším," špitne Erik a vyčkává na verdikt prvního ohledání.
„Ani tato žena statistiku nevylepší. Ba naopak. V tuto chvíli mohu na 80 % říct, že se utopila."
„Proč ji někdo vytáhl z vody a položil vedle ní ty černé kameny?"
„To už je vaše práce, seržante!"
„Zřejmě to nebude náhodné utonutí," podotkne Jansen.
„Dneska je vás tu tolik, že to určitě rychle vyřešíte," pousměje se šéf forenzního týmu doktor Orten.
Seržant Lafsson jeho poznámku přešel a vyzval Saffi k odchodu.
Policejní koroner se pustil do práce.
Cestou zpět na oddělení navrhla seržantka Romstromová aby si vyžádali z Aalborgu složku případu Black Onyx. Pro jistotu. Pokud tam bude existovat nějaká souvislost, určitě to budou chtít prověřit.
Dlouhán Erik souhlasil.

Policejní oddělení, Roskilde, 13:24

Seržant Lafsson sedí u svého stolu. Seržantka Saffi Romstromová stojí vedle něho. V ruce drží fotku utopené. „Jmenuje se Alina Gosberg. Věk 25 let. Bytem Lighedsvej 4, Kodaň. Rodina ji před dvěma dny nahlásila na policii, že se nevrátila domů," promluví Saffi.
„A teď se objeví mrtvá v Roskilde," komentuje to Erik.
„Informujeme kolegy v Kodani, aby se spojili s rodinou," navrhuje Romstromová.
Seržant přikývne.
Do místnosti vstoupí kapitán Gonder.
„Jansen mi volal, že jste ten případ přebrali?"
„Chtěl jenom, aby se Saffi jela podívat na místo činu, a pak se nějak k tomu už neměli!" odvětí Erik.
„A kde jsou teď?"
„Řeší nějaké opuštěné auto."

„Timmo nejdříve machruje, aby se naše nová kolegyně ukázala, a pak jí ukáže, jak se rychle zdrhá z místa činu," podotkne Gonder a odchází pryč.
Ještě, než odejde, otočí se ke dvojici kriminalistů.
„Až budete vědět víc, stavte se u mě!"
„Ovšem!"
Reaguje Erika a ukazuje směrem k nástěnce.
„Používali jste také nástěnky?"
Saffi pokyne hlavou.
„Tak dáme její fotku na nástěnku."
„Musíme prověřit ty černé kameny. Rozhodně bych uvítala, kdyby se případ jako Black Onyx už neopakoval."
„To zjistíme."
„A už si volal do Aalborgu?"
„Psal jsem jim email."
„Já bych tam raději zavolala. Víš, jak jsou na tom, někteří lidé se čtením emailů."
„Jasný, nedošlo mi to. Pořád žiji v představě, že email je důležitá věc, a když ho člověk dostane, měl by si ho přečíst."
„To bylo možná tak před patnácti roky. Teď jsou lidi spíše na mobilech a maily čtou zřídka. I ty pracovní. Moje zkušenost," podotkne a vrací se ke svému stolu.
Hm!
Kolem třetí hodiny Erik Lafsson obdrží email od kolegů z Aalborgu.
„Mám složku Ewy Mortenové!" vyprskne.
„Slyším," podotkne Saffi a zvedne se od svého stolu.
Vyrazí k němu.
„Začalo to vraždou Anji Gankelis u jezera Madum," pokračuje. „Ewa Mortenová, Magnus Varsson. Spasitel, Sentinel. Bože! Co to bylo za magory?" Erik kroutí hlavou.
„Vzpomínám si dobře jen na tu záhadnou ženu Ewu Mortenovou," pronese Saffi.
„Docela temné čtení," poznamená Erik.
„Bude tam zmínka o svědkyni Erjer Borgons. Žena. Mluvili jsme s ní, ale podle důkazů do toho nebyla namočená."

„Musíme zjistit, co byla ta mrtvá zač. Jak se dostala do Roskilde a co tu chtěla,“ navrhuje Erik.
„Nepočkáme na pitvu?“
„Jistě, ale mezi tím zajedeme do Kodaně. Trochu se poptat rodičů té mrtvé.“
„Adresu máme, takže můžeme klidně hned.“
„Dobře. Neztrácíš čas!“ podiví se Erik.
„To je práce kriminalisty.“
„To rozhodně,“ uznale pokyvuje hlavou.
Poté vyzvedne kabát a kulicha z věšáku. Je připraven k odchodu. Stejně jako seržantka Romstromová.